

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache,

Judecătorii: Nadejda Toma și Anatolie Țurcan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 octombrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Obada Pavel xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.12.2014 – 12.10.2016;

Instanța de apel: 11.11.2016 – 10.05.2017;

Instanța de recurs: 31.10.2017 – 17.01.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 octombrie 2016, Obada Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada probațiunii de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Cazac Valeriu a fost admisă parțial, fiind încasat în mod solidar de la SRL „Runcina” și de la Obada Pavel în beneficiul lui Cazac Valeriu suma de 59801,84 (cincizeci și nouă mii opt sute unu, 84) lei, cu titlu de prejudiciu material.

La fel, din contul inculpatului a fost încasat în beneficiul părții civile Cazac Valeriu suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile înaintate în acțiunea civilă au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Obada Pavel, la 20 ianuarie 2014, aproximativ la ora 18:30, conducând automobilul model „Citroen Jumper”, n/î C QJ 017, se deplasa pe str. Șoseaua

Muncești, din direcția str. Grădina Botanică în direcția str. Băcioii Noi, mun. Chișinău.

Ajungând în regiunea clădirii 728 de pe str. Șoseaua Muncești, mun. Chișinău, Obada Pavel nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele pct. 45 alin. (1) și alin. (2), pct. 39 alin. (1) din RCR, și în rezultatul încălcării regulilor de circulație rutieră descrise, a schimbat direcția de deplasare și a ieșit pe contrasens, iar în consecință a comis tamponarea bicicletei model „Ucraina”, condusă de către Cazac Valeriu, care se deplasa regulamentar din sens opus, cauzându-i în rezultat, leziuni corporale, care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 641/D din 24 martie 2014, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Astfel, prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Obada Pavel, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică „încălcarea regulilor de securitate a circulației, comisă de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății”.

3. Avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului a invocat, că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile inculpatului din care reiese că acesta a întreprins toate acțiunile posibile pentru evitarea impactului, iar dacă acesta nu îndrepta volanul în stânga, biciclistul se lovea direct în fața automobilului și respectiv, puteau surveni urmări mai grave.

În viziunea apărătorului, prima instanță a omis faptul, că biciclistul se deplasa pe centrul carosabilului, încălcând prevederile pct. 109 alin. (1), (3), (4) al RCR, iar în sângele acestuia a fost depistat 7,2 % alcool, că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier, lungimea crengii era de 8,2 m, prin care nu se putea vedea biciclistul, care la rândul său nu era înzestrat cu vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă și alte elemente necesare, în conformitate cu cerințele prevăzute de pct. 109 alin. (1), (3), (4), lit. h) al RCR.

A mai indicat apelantul că în contextul art. 20 Cod penal fapta lui Obada Pavel a fost săvârșită fără vinovăție, fiind într-o situație de caz fortuit, adică situația în care persoana nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, nu putea prevedea urmările prejudiciabile și nici nu le putea evita.

Un alt argument invocat în susținerea apelului este că prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Obada Pavel de încălcarea prevederilor pct. 45 alin. (1) al RCR, pe când acesta a redus viteza la maxim posibil, iar legislatorul prevede ca dânsul să se oprească, dar îl obligă să se convingă că în fața lui, cum este în cazul dat și pe contrasens nu este niciun alt vehicul luminiscent, care i-ar încurca deplasarea, astfel că în cazul de față Obada Pavel a oprit automobilul, iar când s-a convins că pe contrasens nu era nici un obstacol, la fel ca și din spatele său, acesta a întors volanul la stânga.

Prima instanță nu a luat în considerație nici faptul că conform pct. 12 alin. (1) lit. c) RCR, Obada Pavel a întreprins toate acțiunile necesare pentru a salva viața părții vătămate.

Totodată de către procuror a fost restituită cauza penală organului de urmărire penală pentru a stabili vizibilitatea în cazul dat, însă această sarcină nu a fost îndeplinită, iar organul de urmărire penală nu și-a expus părerea, astfel că însuși partea vătămată este vinovat în accidentul rutier, prin apariția bruscă în fața automobilului cu viteză, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, apelul a fost respins ca nefondat și menținută sentința.

4.1. Pentru argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat, că în speță lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Obada Pavel în săvârșirea faptei incriminate, fiind apreciate ca declarative argumentele părții apărării cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe, precum și referința apelantului la încălcarea de către partea vătămată a RCR.

Instanța de apel a stabilit, că soluția primei instanțe cu privire la vinovăția inculpatului Obada Pavel, este pe deplin justificată, corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală, și anume: declarațiile părții vătămate Cazac Valeriu (f.d. 74, vol II); ale martorului Crețu Vasile (f.d. 75, vol.II) precum și prin probele materiale: procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 20 ianuarie 2014, schița accidentului rutier și planșa fotografică (f.d. 5-16, vol.I); răspunsul nr. 603 din 19 februarie 2014 (f.d. 37, vol.I); informația de la medicul narcolog (f. d. 40, vol. I); informația de la medicul psihiatru (f.d. 42, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 641/D din 24 martie 2014, din care reiese că urmare a examinării lui Cazac Valeriu s-a constatat fractura liniară a osului parietal stâng, cu trecere în osul frontal pe stânga și în baza craniului; mastoidita hemoragică pe stânga, hemoragie subarahnoidiană, contuzie hemoragică frontal pe dreapta, edem cerebral, plăgi contuze lacerate la nivelul feței, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă (f.d. 51-53, vol. I).

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate și declarative alegațiile apărării la capitolul încadrării juridice a acțiunilor lui Obada Pavel.

Totodată, instanța de apel a considerat că argumentele apărării cu referire la pretenziile încălcări ale RCR de către partea vătămată Cazac Valeriu, sunt neîntemeiate, deoarece încălcarea nemijlocită a acestor prevederi corect a fost constatată în acțiunile lui Obada Pavel, având în vedere că anume acesta în calitate de șofer avea obligațiunea de bază de a respecta prevederile pct. 45 alin. (1) și (2) al RCR.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că la apariția obstacolului și anume a copacului care era pe banda de deplasare, inculpatul Obada Pavel avea obligația de bază de a reduce viteza și chiar de a opri vehiculul pentru a nu pune

în pericol siguranța participanților la traficul rutier, cu atât mai mult că acesta a menționat că a încetinit mersul însă nu l-a oprit definitiv, pentru a se asigura că pe banda opusă a drumului se deplasează un alt vehicul, sau biciclist, cum este în situația dată.

Tot la acest capitol, instanța de apel a reținut că pătimitul Cazac Valeriu, fiind audiat în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, a confirmat că a văzut microbuzul condus de către Obada Pavel, iar la un moment dat, în fața microbuzului condus de către inculpat a căzut o creangă, atunci inculpatul a virat brusc pe banda opusă a drumului fără a se asigura de această manevră, moment în care pătimitul a și fost tamponat.

În această privință instanța de apel a reținut, că potrivit procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 20 ianuarie 2014 cu schița și planșa fotografică, s-a stabilit că, accidentul rutier de categoria „ciocnire în obstacol (copac) și tamponare de ciclist”, s-a produs în seara zilei de 20 ianuarie 2014, pe timp întunecos, în regiunea mun. Chișinău, str. Șoseaua Muncești, 728, pe carosabil orizontal, asfaltat, acoperit cu ghețuș și zăpadă, cu lățimea de 7,2 m, cu două benzi de deplasare, a câte 4 m și respectiv 3,2 m fiecare, separate prin linie întreruptă, cu deplasare în două sensuri cu circulație rutieră nedirijată, mărginit în partea dreaptă de acostament cu lățimea de 6 m și în partea stângă cu lățimea de 2 m, pe banda de contrasens, la distanța de 0,9 m de la acostamentul stâng, cu prezența concomitentă parțială pe banda dreaptă a carosabilului a unei grămezi de crengi de copac cu lățimea de 1,1 m și lungimea de 8,2 m, cu implicarea autovehiculului model „Citroen Jumper”, n/î C QJ 017 în stare tehnică normală condus de Obada Pavel și bicicleta model „Ucraina” fără catadioptri sau far condusă de către Cazac Valeriu.

Astfel, instanța de apel a reținut, că este dovedit cu certitudine că manevra de ocolire a obstacolului copac, a fost efectuată de către inculpatul Obada Pavel contrar prevederilor pct. 39 alin. (1) al RCR, care indică că „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”.

Prin urmare, încălcarea rigorilor vizate a și dus la imprudența manifestată de către inculpatul Obada Pavel, ca urmare fiind tamponat biciclistul Cazac Valeriu, acestea survenind drept urmare a omisiunii de a lua în considerație starea psihofiziologică ce influențează atenția, reacția și dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, or, însuși din declarațiile inculpatului reiese că acesta nu putea vedea biciclistul care se deplasa din sens opus din cauza copacului și cu atât mai mult că erau mai multe circumstanțe și anume zăpadă, creangă și după creanga dată era deal, drumul nu era iluminat.

Instanța de apel a reținut, că acțiunile lui Obada Pavel se datorează imprudenței, având în vedere că în timpul conducerii inculpatul în calitate de șofer avea obligația de a manifesta prudență sporită în procesul de conducere a unui mijloc de pericol social sporit, iar la apariția obstacolului și a situației de imposibilitate de a vedea în continuare drumul, precum și obiectele, persoanele

care se află în spatele acestuia, acesta urma să stopeze vehiculul și să efectueze manevra de ocolire a obstacolului în siguranță pentru toți participanții la traficul rutier, cu atât mai mult că acesta a indicat că afară era vizibilitate redusă, situație care denotă că inculpatul nu a manifestat dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase.

Instanța de apel a mai relevat și faptul că, urmare a imprudenței manifestate de către inculpatul Obada Pavel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 641/D din 24 martie 2014, părții vătămate Cazac Valeriu i-au fost cauzate vătămări corporale în formă de traumatism cranio-cerebral deschis manifestat prin fractura liniară a osului parietal stâng, cu trecere în osul frontal pe stânga și în baza craniului, mastoidită hemoragică pe stânga, pneumocefalie, hematom epidural pe stânga, hemoragie subarahnoidiană, contuzie hemoragică frontal pe dreapta, edem cerebral, plăgi contuze, lacerate la nivelul feței, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului cu privire la faptul că inculpatul Obada Pavel a întreprins toate acțiunile posibile pentru a evita impactul, iar dacă acesta nu îndrepta volanul în stânga, biciclistul se lovea direct în fața automobilului și puteau surveni urmări mai grave, or, conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 20 ianuarie 2014, declarațiilor părții vătămate Cazac Valeriu și a martorului Crețu Vasile, s-a constatat că în timpul deplasării la volanul automobilului, inculpatul Obada Pavel, văzând creanga care se afla pe partea carosabilului pe care dânsul se deplasa, a virat brusc, fără a se asigura că în spatele copacului și a crengilor nu sunt careva obstacole.

Potrivit opiniei instanței de apel, sunt neîntemeiate și afirmațiile apelantului precum că prima instanță a omis să țină cont de faptul că biciclistul se deplasa pe centrul carosabilului, încălcând astfel prevederile pct. 109 alin. (1), (3) și (4) RCR, deoarece acest fapt nu a fost demonstrat prin careva probe, iar partea vătămată Cazac Valeriu a relatat că se deplasa pe banda sa de mers, de altfel și martorul Crețu Vasile a menționat că în timpul deplasării a observat biciclistul care mergea în fața sa, iar din direcția opusă de deplasare, a observat un automobil, în fața căruia a căzut o creangă și a observat că automobilul model „Citroen” a tamponat biciclistul.

Nu a fost reținut de către instanța de apel nici motivul precum că în sângele părții vătămate a fost depistat 7,2 % alcool, în situația în care încălcarea și nemijlocit manifestarea imprudenței la traficul rutier, prin ieșire bruscă pe banda opusă de deplasare, s-a datorat anume acțiunilor inculpatului Obada Pavel, or, partea vătămată se deplasa cu bicicleta pe banda sa de deplasare.

La fel, a fost apreciat ca neîntemeiat de către instanța de apel și motivul precum că conform procesului-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier, lungimea crengii era de 8,2 m, din cauza căreia nu se putea vedea biciclistul care nu era înzestrat cu vestă de protecție-avertizare

fluorescent-reflectorizantă și alte elemente necesare, în conformitate cu cerințele prevăzute de pct. 109 alin. (1), (3) și (4) lit. h) RCR, or, în situația dată, inculpatul Obada Pavel, văzând copacul în fața sa, urma să se asigure că ieșirea sa pe contrasens nu va pune în pericol siguranța celorlalți participanți la traficul rutier, fapt care însă nu a fost realizat.

Instanța de apel a respins și invocarea încălcării de către partea vătămată a prevederilor pct. 109 alin. (1), (3) și (4) lit. h) RCR, deoarece chiar inculpatul a specificat că nu putea vedea în spatele crengilor și respectiv nici nu putea vedea elementele luminescente instalate pe bicicleta condusă de către pățimit.

Ca neîntemeiată a fost apreciată de către instanța de apel și afirmația apelantului precum că în contextul art. 20 Cod penal, fapta lui Obada Pavel a fost săvârșită fără vinovăție, fiind într-o situație de caz fortuit, adică situația în care persoana nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, nu putea prevedea urmările prejudiciabile și nici nu le putea evita, or, cazul fortuit prezintă fapta săvârșită fără vinovăție, dacă persoana care a săvârșit-o nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și, conform circumstanțelor cauzei, nici nu trebuia sau nu putea să le prevadă, pe când însă în cazul dat inculpatul Obada Pavel, conform pct. 45 alin. (1), (2) RCR, acesta urma să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, circumstanțe care exclud în totalitate cazul fortuit.

Instanța de apel a respins și argumentul apărării cu referință la faptul că conform pct. 12 alin. (1) lit. c) RCR, Obada Pavel a întreprins toate acțiunile pentru a salva viața părții vătămate, asumându-și riscul dat, or, acest fapt nici nu a fost infirmat de către părți, iar martorul Crețu Vasile a confirmat că anume inculpatul inițial a apelat ambulanța, fapt care a fost luat în considerație de către prima instanță la capitolul individualizării pedepsei.

Nu a fost reținut nici argumentul apelantului precum că de către procuror a fost restituită cauza penală organului de urmărire penală pentru a stabili vizibilitatea în cazul dat, însă această sarcină nu a fost îndeplinită, iar organul de urmărire penală nu și-a expus părerea, deoarece din declarațiile inculpatului Obada Pavel, a părții vătămate Cazac Valeriu cât și ale martorului Crețu Vasile, s-a constatat că vizibilitatea în perioada de seară când s-a produs accidentul rutier era redusă, deoarece era amurg.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a remarcat, că prima instanță a respectat prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, luând în considerare că infracțiunea săvârșită de către inculpatul Obada Pavel se califică ca fiind una gravă, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Drept urmare, instanța de apel a conchis, că este corectă concluzia primei instanțe privind aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului pentru o perioadă de probațiune, fiind echitabilă și corespunzătoare faptei săvârșite.

4.3. Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă și concluzia primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 25000 lei, aceasta fiind proporțională suferințelor psihice suportate de partea vătămată drept urmare a accidentului rutier, ținându-se cont de posibilitățile materiale reale ale inculpatului, or, însuși condamnarea lui Obada Pavel constituie o recompensă morală.

De asemenea, instanța de apel a considerat corectă și soluția primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material în mod solidar din contul inculpatului și a companiei „Runcina” SRL în sumă de 59801,84 lei, deoarece mijlocul de pericol sportiv aparține companiei vizate, iar manifestarea imprudenței la trafic a survenit drept rezultat al acțiunilor inculpatului.

5. Avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpatului, fără a indica expres careva temeiuri din cele conținute în art. 427 Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate în speță cu pronunțarea unei hotărâri de achitare sau dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, considerând că în speță nu au fost îndeplinite cerințele procurorului privind cercetarea vizibilității la locul accidentului.

În argumentarea recursului apărarea invocă faptul, că inculpatul a întreprins toate măsurile posibile în momentul săvârșirii accidentului pentru a evita impactul, iar dacă el nu îndrepta volanul în stânga și biciclistul se lovea direct în fața autovehiculului puteau surveni urmări mai grave. Or, din declarațiile părții vătămate, a martorului Crețu Vasile și a inculpatului rezultă că biciclistul se deplasa pe centrul carosabilului.

De asemenea apărarea a menționat, că instanțele de fond nu au dat apreciere corespunzătoare faptului, că partea vătămată nu a respectat prevederile pct. 109 alin. (3) și (4) RCR și că în sângele lui Cazac Valeriu s-au depistat 7,2 % alcool, deoarece prima instanță a indicat în sentință, că lățimea benzii de deplasare a automobilului era de 3,2 m, lățimea suprafeței din bandă pe care s-a extins creanga era de 1,1 m (diferența de bandă de 2,1 m), astfel că în cazul când biciclistul s-ar fi deplasat conform pct. 109 RCR la un interval nu mai mare de 1 metru în raport cu marginea din dreapta a carosabilului, precum și nu s-ar fi aflat în stare de ebrietate înaltă, impactul putea fi evitat.

De asemenea consideră recurentul, că instanțele de fond nu au dat apreciere și schemei de ieșire la fața locului, unde lungimea crengii era de 8,2 m, prin care nu se putea vedea biciclistul care nu era înzestrat cu vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă și alte elemente necesare, în conformitate cu cerințele pct. 109 alin. (1), (3) și 4) lit. h) RCR.

Astfel Obada Pavel, în opinia apărării, ca să evite tamponarea directă cu biciclistul, și-a pus în pericol viața sa, ușurându-i ciocnirea frontală a biciclistului

cu vehiculul condus de el. La fel, consideră neîntemeiată mențiunea formulată de către instanța de apel, precum că Obada Pavel cu câteva secunde înainte la observat pe ciclist, ceea ce nu corespunde declarațiilor acestuia.

Cu referire la prevederile art. 20 Cod penal, apărarea susține că Obada Pavel a săvârșit fapta fără vinovăție, deoarece nu-și dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmării ei și conform circumstanțelor cauzei nici nu trebuia și nici nu putea să le prevadă, iar impactul s-a produs din cauza imprudenței victimei, care a apărut brusc în fața automobilului în viteză, fiind în stare de ebrietate avansată - 7,2 % alcool.

Cu referire la prevederile pct. 45 alin. (1) RCR, recurentul evidențiază, că potrivit declarațiilor martorului Cojocaru Ecaterina, Obada Pavel era atent la volan, nu vorbea la telefon sau să întreprindă alte mișcări, la apariția crengii din copac, reacția lui Obada Pavel a fost normală, liniștit a frânat fără ca mașina să fie purtată, deoarece era ghețuș pe șosea; inculpatul activează în calitate de șofer, având stagiul de muncă 12 ani, iar în situația periculoasă creată nu s-a pierdut cu firea, ci liniștit a oprit mașina până la maximum, convingându-se că pe sens opus nu este nici un transport cu semne luminescente, convingându-se prin oglindă că din urma sa un alt vehicul nu-l depășește a întors volanul la stânga; starea tehnică a vehiculului era satisfăcătoare și încărcături nu avea; Obada Pavel a reacționat conform regulilor de circulație, adică a întreprins toate măsurile ca să evite ciocnirea între microbuz și ciclist în așa mod punându-și viața în pericol îndreptând volanul în stânga și lovindu-se în copacul de pe marginea traseului; Obada Pavel a redus viteza până la maximum, legislatorul nu prevede ca conducătorul autovehiculului este obligat să oprească, dar îl obligă să se convingă, că în fața lui cum a fost în cazul dat și pe contrasens nu este nici un alt vehicul luminescent care iar încurca deplasarea. Practic Obada Pavel a oprit autovehiculul, însă convingându-se că pe contrasens nu era nici un obstacol, el a întors volanul în stânga.

Susține că din declarațiile martorului Crețu Vasile, rezultă că Obada Pavel nicidecum nu a putut să-l vadă pe biciclist care era îmbrăcat în negru și bicicleta era fără semne luminescente.

Reiterează apărarea, că inculpatul a îndeplinit și cerințele prevederilor pct. 12 alin. (1) lit. c) RCR, deoarece a făcut tot ce i-a stat în puteri pentru a-i salva viața părții vătămate.

Susține, că potrivit materialelor dosarului f. d. 68, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Pavlovschii Octavian, a restituit cauza penală la organul de urmărire penală pentru a stabili vizibilitatea pe cazul dat, însă această sarcină pusă în fața organului de urmărire penală nu a fost îndeplinită.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a examinat cauza în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, hotărârea contestată conține motive legale pe care se

întemeiază soluția de condamnare a inculpatului, în acțiunile acestuia fiind dovedite elementele infracțiunii incriminate.

6.1. Partea vătămată Cazac Valeriu, la fel a depus referință cu privire la motivele declarate în recursul apărării, susținând că acestea nu corespund adevărului, hotărârile judecătorești sunt legale, iar recursul este pasibil respingerii.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal atestă, că deși avocatul Pîrvan Dumitru în recursul declarat în numele inculpatului Obada Pavel, nu a indicat nici un temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, totuși, reieșind din conținutul argumentelor formulate în susținerea nevinovăției inculpatului, instanța de recurs ajunge la concluzia că recursul din speță este argumentat reieșind din temeiul de casare prevăzut la pct. 8) al normei de drept enunțate, care statuează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept menționate, Colegiul penal constată, că o astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului dedus judecății, din următoarele considerente.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, temeiul pentru recurs „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au

constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, inculpatul Obada Pavel a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală și recunoscut vinovat de către prima instanță în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației, comisă de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de către avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, și anume, în ce privește aprecierea incorectă a probelor de către instanțele de fond cu referire la lipsa vinovăției inculpatului Obada Pavel de săvârșirea infracțiunii, deoarece acesta a fost în imposibilitatea de a prevedea împrejurarea ce a dus la producerea accidentului, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

În acest context Colegiul penal reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform elementelor infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza

hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

La fel, nu poate constitui temei pentru admiterea recursului în sensul formulat nici argumentul recurentului precum că la indicația procurorului de a verifica vizibilitatea locului accidentului rutier, organul de urmărire penală nu a întreprins nici o acțiune, iar acest fapt a fost ignorat și de către instanțele de fond, deoarece după cum rezultă din decizia atacată, instanțele judecătorești au stabilit în baza declarațiilor martorilor, inculpatului și părții vătămate, că impactul s-a produs seara în amurg.

Față de considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpatului se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, în cauza penală în privința lui **Obada Pavel xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan